

## خەيالئىكى خوينىاوى

دەقى: شىرزاد حەسەن

لە چ شەويكى تاريكو پېر لە بروسكو باران بوو كە گەرەكت بوو بە گەمەكانى خەيالئىكى

ئاگرينەو، زستان لەناو دلى تەپو چۆلەوانى رۆحە غەمبارەكەت پراو بنيت؟

دەبوو لە ژيەر رۆشنایى لە رزيوى چرا كزەكەدا پیتەكان كە دەبوون بە وشە... وشەكان

دەبوون بەرستە و رستەكانيش بە پەرەگراف، پڑانى خوينيک ببينيت كە لەبرى

مەرەكەب دەپڑا...!

ئەى خەيالبازی نامراد دەبوو ببينيت لەبرى فاريزه و خالو ئامرازەكانى پەيوەندى،

خوين نەخشەى خەيالەكەت لەسەر كاغەز پەرت دەكات، لەجياتى نيشانەكانى پرسىيار

و سەرسورمان، پەلەو ماكى خوين لەسەر تەختى تەويلو لالیوى تەقيوو سەر سينەت

دەنەخشينيت... نەك ھەر ئەوئەندەو بەس... بەلكو ئەو ماكو پەلەى خوينە دواى

كوچى سوورت لەسەر پەرەى رۆحى ھەر ھەموومان... لەناو دلى كوتراومان وەك دەمو

ددان و زمانى تۆ... بەقەد خەون و خولياو خەيالە خويناوييەكەت نيشانەى پرسىيار و

گومان و سەرسورمانت بو ئيمە بە جيھيشت!...

من رادەمىنم لە گولە سپيەكانى ناو باوہشت كە بە ترسەوہ گرتووتن نەكا بە دەستتەوہ

ھەلۆەرین وەك خەيالت، مەگەر ھەر خواوہندى عەشق خوى بزانيٹ بو كام لەو كيژە

غەمگينانەى ناو خانووە قورەكان دەتکرد بەديارى... واى لەخۆم خەيال خەراپى...

رەنگە بو ھيچ كچۆلەيەكيش نەبوويٹ.. لە گوینە تەنيا چەپكە گولئىكى سپى بيٹ و

هیچی دیکه که بتهوئیت نائومییدی خۆت له خودی عهشق بشاریتتهوه، گولّه سپییهکانی ناو چنگت شهرمی لایکی دهشتهکی دهشاریتتهوه که تازە هاتبیتته ههولپیری، وهلی ههگیز ئەم گولّه سپییهانه بۆ کچی هیچ میر و بهگو کوپخاو پادشایهک نه بووه... ههگیز... کچانی کۆشک و ته لاره کان پپووستیان به گوللی هیچ کورپه که چه لیک نییه، چ دهستکرد و چ خواکرده، من پیرم و چاوه کانم کزبوون، لیتتهوه دوورم، نابینم ئاخۆ گولّه کانت له باخیکی په ژموردهوه هیناون که دوا رۆژهکانی به هار وهک ته مهنت له سههه پهری گولّه سپییهکاندا رهش داده گه پپن و هه لده پرووکین، یان چه ند دانه گوللیکی کاغه زین، ئاخه ئیمه ی کورانی مالّه هه ژاره کان له کویمان بوو گوللی زهره و سوور سپی خواکرده؟

دزینی گوللیکیش یان خه ونیک باجه که ی خوینی سه ره...

((باخچه ی پاشا له و بهر ئاوه،

خیلی دوژمن ده وره ی داوه،

ده رۆم: ریگام لیگراوه،

نارۆم: چاوکال لیم توراوه !!))

گولّه سپییه کانت به ره له وهی بگه نه ناو ئینجانهی دللیک خویناوی بوون و هه لوه رین! ...

تۆ چۆن نه تزانی فرینی خه یال تا باله خانه بلندهکانی خواپیداوه کان پیکرانی مه لیکه به رزه فره که راوچییه دلره قه کان که وکوژی بوی دانیشتون، په نجهکانی شایه تمانه یان وا به سههه په له پیتکه ی تفهنگه کان، گولله یهک گر له سینگورکی به رده دات، خه یال

به چەشنی کۆتریکی سپی دەنووک خویناوی و به په‌روباڵی هه‌لوه‌ریوه‌وه، هه‌ر به‌ئاسمانه‌وه گه‌رده‌لوولی غه‌ره‌زیکی ره‌ش لوولی ده‌دات و به‌رله‌وه‌ی بکه‌ویته‌ سه‌ر زه‌وی هه‌لۆیه‌کی سووری چنگ قولای تییده‌ورکی و دووتر له‌و خه‌یاله‌ی باڵی گرتووه رووه‌و ئاسمانیکی پر له‌ته‌م و مژ و دووکه‌ل ده‌یبات... هه‌میشه‌ سه‌رکیشی خه‌یالزه‌ده‌ی هه‌ژاری بووه، هه‌میشه‌ نه‌بوونی ره‌گی هاری و بزێوی و مل له‌چه‌قۆ سووینه. تۆ تا کوی خه‌یالت فری؟ تا کوی ویستت له‌سنوره‌کانی ئاگر و ئاسن بپه‌رپه‌ته‌وه؟ له‌کویوه‌ دزینی شاگولێک بوو به‌ خولیات و شاجوانیک به‌خه‌ونت؟ چ ئه‌فسانه‌یه‌ک فریوی دایت... که‌له‌شقه‌ی باڵ ده‌یت و تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک بفریت...

((به‌ باخچه‌ی پاشادا ورد گه‌رام، خوارو ژوور،

زه‌رد هه‌بوو، بۆم چنیت، چنگ نه‌که‌وت گولی سوور،

نازانم ئه‌مجاره‌ دییت بۆ شایی و هه‌لپه‌رکی...؟))

په‌ریزاده‌ی خه‌یالت زار ده‌کاته‌وه و به‌نازی پشکوونی گولێکی ده‌گمه‌نه‌وه‌ چ نازک و شیرین که‌لام ده‌چرپینیت...

(( نایه‌م.. گول ماویه‌تی بۆ سه‌رم سوور چه‌پکی؟! ))

ویستت وه‌ک کوره‌ ئازای ناو داستانه‌کان کلاوی ((سه‌خره‌جن) بکه‌یته‌ سه‌رت و پاسه‌وانه‌کان نه‌تبینن و ته‌لیسمه‌کان بشکینیت و گه‌مه‌یه‌کی عاشقانه‌ ببه‌یته‌وه که‌ ته‌نیا له‌ناو هه‌قایه‌ت و به‌یته‌کاندا ده‌بریته‌وه... وه‌لی هه‌یهات... هه‌یهات... خه‌یالیکه‌ و چ ئاسان ده‌پیکریت..

((ناتەوئیت ئەم زامی سەر دلەم لەباتی؟))

ئیتەر تۆ کوژراویت و خوۆش خەيالۆ شاگەشکە بەوہی شاگولۆ باخەکانی ناو خەونەکانت  
بەدەم گریه و شینەوہ.. دواى کۆچى سوورت..

((هەى ھاوار! تەنگى دوژمن پیکاتی؟))

راکشى تاوى سەر بنى سەرانم

با بگريم بۆ دلۆ، بۆ گولۆ دۆرانم! (...))

ھاوپرۆی ھەلۆه ریوہ کەم.. وەك (( دۆن کیشۆت)) چ کتیبیکى شەیتانى فریوی دايت که  
سواری خەونى خۆت ببیت و بەشمشیریکى دارینەوہ پەلامارى ھەریمە ھەرامەکان  
بەدەیت، لەبەرانبەر دیوہ کان و خێوہ کانى ئەودیوی تەلبەند و شووراو دیوارە زۆر بلند و  
مەپمەریبەکاندا بجەنگیت، چ وشە یەکی پەنگرو چ رستە یەکی بویر چ مانایەکی شاراوہی  
ناو رۆحە راجەنیوہ کەت تۆیان برد تا ئاقارەکانى مەرگ؟ که لەوئیندەر یوہ جگە  
لەھاواریکى کوژراو و خەيالۆیکى خویناوی و نالە و نرکە یەکی دواى ئەشکەنجە و داکە وتوو  
لەتەك دوا ھەناسەى تاساو لەسینەتدا ھیچمان بۆ بەجینە ھیلۆت... ھیچ... ھەر ھیچ!

چى واى لیکردیت خەيالۆ مەستت بکات که وا مەزەندە بکەیت که دەنیو یەکیک  
لەباخچەکانى پاشادا، سەوز و گەش و رازاوہ لەھەر چوار و ھەرزە کەدا، شازادە یەکی  
خەوتوو لەسەر پێخەفى گولچندا چاوەرپۆتە؟ پەریزادە یەك که سىحریک واى لیکردووہ  
ھەرگیزاو ھەرگیز بیدار نەبیئەوہ، پادشاو دەست و پێوہند چاوەرپۆتن بەماچیکى  
عاشقانەو ھەکیمانەو گەرمى تۆ زیندوو بیئەوہ و چاوەکانى دوو ئەستیرە ئاسا  
بدرەوشینەوہ، پادشاش دەنیو خەنى و خوۆشى چاوەکردنەوہی کچە نەخوۆشە کەى، رەنگ

زەرد و لارەمل وەك گولە مېلاقە، سۆزى ئەوەت پېدە بەخشىت كچە تاقانەكەى دەقەبېلى تۆ بكات و زەماوەندىكى شاھانەت بۆ گەرم بكات..! نا دەشتى.. نا... ئەفسووس ھۆ زاواى بەزام كوژراو.. بەدبەختى تۆ لەو خەيالە خوڭشانەوہ ہات، ئەى فریوخواردووى دەست ھەقايەتە درۆزنەكان، كالوى (سەخرەجن) درۆیەكى دېرىنە، شكاندنى تەلیسمەكان و پەرىنەوہش لەپەرژىنى دەورى بەھەشتى خوداكان كوڤرىكى گەورە و نەبەخشاوہ! ئەو مندالە ھارو ھاج و بزىوہ چۆن لەتۆدا زىندوو بۆوہ كە بویرىت بېرسىت:

((ھۆ دايكە.. خودا و بەھەشتەكەى وا لەكویدا بۆ نايىبىم؟))

((وا لەئاسمانى... رۆلە شىرىنەكەم..))

((ئاخر.. ئەمن حەز دەكەم بىبىم!!))

((ناكرىت جەرگى دايە.. ناكرىت.. كەگەورە بوويت.. پتر دەیناسىت..))

كەمەكى گەورەترو قولانجىكى ديكە بالأت كرد، ھىشتا سميلت گووگرە نەببوو، كەچى خوداوەندەكانى سەر زەمىن كە مالەكانيان وەك چلچرا بەئاسمانەوہ ھەلواسرابوون، سەرگەرمى عەيشو نۆش دەنىو كۆشك و قەلاكاندا كەبەسەر گردو شاخەكاندا دەردەوشانەوہ، شەوانە رۆناھى چراخانەكانيان ئەوہندە بەتىن و تاو بوو كە تا گەپەكى دۆم و قەرەج و پىي پەتى و دەرۆزەكەرەكان دادەرژا، وەلى ھەرگىز ئەو رۆشنايىيە نەدەگەيشتە كەلاوہكان و دلە تارىك و دارماوہكانى ئىوہ.. ھەرگىزاو ھەرگىز .

قولانجىكى ديكە بالأت كرد...

((دایکه .. ئاگات لئییه .. هه‌میشه ئه‌وان له‌بلندایی و ئییمه‌ش واین له‌نیو که‌ندو  
له‌نده‌کاندا..؟))

(( خوا پیداون کزه‌ی جه‌رگه‌که‌م .. ئه‌وه‌نده پرسپاری سه‌ره‌خۆره مه‌که .))

(( ئه‌وانی خۆشتر ده‌ویت .. دایکه بو نه‌یدا به‌ئیمه‌؟))

(( حیکمه‌تی ئیلاهییه .. کوره‌که‌م .. ئه‌وه‌نده بیژمۆت مه‌به .. جه‌رگم مه‌سووتیینه .. ئه‌م  
سه‌ره سه‌ری خۆت نییه . داسه‌کنی!))

وای له‌دایکت .. ره‌نج به‌خه‌ساری ... وای له‌خوشکه شه‌رمه‌نکه‌کانت .. هه‌ش به‌سه‌ری ..

(( هو دایکه .. که گه‌وره بم وه‌ک هه‌قاییه‌تی کوره که‌چه‌ل ده‌بمه عاشقی شازاده یان  
به‌گزاده‌یه‌ک؟))

ئه‌وه هه‌قاییه‌ته .. هه‌قاییه‌تیش پره له‌درۆ و شتی سه‌یروسه‌مه‌ره .. فه‌راقه و جحیلتر  
بوویت، به‌رله‌وه‌ی له‌حیکمه‌ته‌کانی ئاسمان و سه‌ر زه‌مین تیبگه‌یت، به‌رله‌وه‌ی یه‌که‌مین  
چیرۆکی پر له‌خه‌یال و درۆزنانه‌ی عه‌شقیکی ناکام بگێریته‌وه، زار و زمانیان  
لیسه‌ندیته‌وه، که‌چی "شه‌هرزاد" هه‌زارو یه‌ک شه‌و به‌گێرانه‌وه‌ی هه‌قاییه‌ته‌کان و  
خه‌یاله‌کانی خۆی شه‌هریار"ی سه‌رمه‌ست کرد، شه‌هریار-یک که‌خوینی سه‌ده‌ها بووکی  
یه‌ک شه‌وه‌ی وه‌ک پیکه شه‌رابه‌کان خوارده‌وه، که‌چی رۆحی شه‌هرزادی به‌خشی و  
سه‌رفرازی کرد، که‌چی له‌م مه‌مله‌که‌ته بی‌خه‌ون و خولیاو خه‌یاله‌دا، مه‌مله‌که‌تی خوین و  
خه‌م، شه‌هریار-یک نادۆزیته‌وه شاگه‌شکه و به‌خشنده بی‌ت له‌به‌رانبه‌ر هه‌قاییه‌تخواییکی  
خۆشخواندا .. به‌رله‌وه‌ی بلێیت هه‌بوو. نه‌بوو .. که‌س له‌یه‌زدان و پاشا گه‌وره‌تر نه‌بوو ..  
کو‌تاییت هات ..!

بەرلەۋەى يەكەمىن سىۋى حەرام بخۆيت، بەرلەۋەى زارت بەقسەيەكى ئاگرىن  
بەكەيتەۋە.. پشكۆيەك زمانتى سوتاند، لەگەل يەكەمىن پىرسىارى سەرەخۆرەت  
پىشبينى داىكت ھاتە دى..

" رۆلەكەم.. ئەم سەرە سەرى خۆت نىيە!"

ئۆو.. ھەرەكەت مندالە پاك و بى نىازەكەى ناو چىرۆكەكەى "ئاندرسن" ھاۋارت كىرد..

" ھۆ مىرو پادشاكان ئەنگۆ روتن!"

سەرنگومىيان كىردىت.. يەكەمىن گومان و پىرسىار كە لە زارتەۋە ۋەك دوو تىۋك خويىن  
داكەوتن، لەتەقىنەۋە ۋ شەقزنى گوللەكان لەناو دەمتدا بەئاستەم و دووبەرا گويمان  
لېبوو..

" پادشام ئەنگۆ ھىچتان لەبەردا نىيە!"

يەكاندەردوو ھەر ھەموو دەرگاۋانەكان و دەست و پىۋەند و شاعىرانى دەربار و  
ياساۋلەكان و ۋەزىر و گزىرەكان.. ھەر ھەموو بەرگىروۋە درۆزنەكانى ۋلات بەدەم  
ژاۋەژاۋ و ھەراۋە دەنگىيان ھەلپىرى..

" گەۋرەم.. مندالە ۋ كالفامە.. ئەۋەى لەبەرتۆ دايە بەرگىكى ئەفسوناۋىيە!"

ۋاى لەتۆ.. ۋاى لەتۆ كە دەتويست مندالانە بەدەم باى غارەۋە خۆت لەبن دەست و  
پىي ھەر ھەموۋاندا خۆت بشارىتەۋە ۋ سادە ۋ ساكارتر لەرۆحى ساۋات بەدەم  
قىرۋەۋە بىدركىنىت..

" سا بەسەرى داىكم.. ھەموۋتان روتن."

من ياخه ی کراسه سپيه کهت ده بيم کهتا سهر سينهت خوینی هه لمژیوه، جيگه ی که لبه ی درنده يه که به سهر لاملی چه پته وه .. نا .. نا .. له جيّ قه پی ئاده ميزادیک ده چیت که له مندالییه وه ره وه گورگیک پیکه وه به خویان کردبیت، برینی جيگازیک به لای لیوی هه لته قیوت، جيّ جرنووقیک به لاجانگه ته وه که مه حاله بزانه که هی کام یه کی که له درنده کانی ناو ئه وه جه ننگه له ی پشت مالمانه ! ..

چ خولیا یه که بوو که تا وه کو هه ریمی خه ونه هه رامه کان توی برد؟ چ خه یالکی خویناوی بوو که توی خنکانه و ئه وه هه موو خه م وه هه سره ته ی ده نیو دلّه کانه بارکردو ئه وه هه موو دلانه ی هه لرشته سهر جاده کان و ناو مالّه کان و کولانه کان که خوین ده ده لئین ..

وای له من رهنج به خه ساری .. تو ئوغرت کردو نه تزانی چه نده چاوه ریّت بووم، نه تزانی دوا خه فه تی من چیبوو که هه تا کۆچی سووریشته وام لیناکات شهرم بکه م و بیشارمه وه ، تو به م خه یاله خوشو هه م جه هه ننه مبیته منیشت سووتاند .. ئاخه ده کرا .. ده کرا .. هو ئه ندیشه بازی لاوچاک که مه کی کۆچه کهت دوا بخت، ده کرا له کویره گوندیکی پر له کوخت و کولیت و که لاوه ی شان شکاو و به حال به پیوه وه ستاو، چ له بناری سه فین یان پیده شتی هه میشه غه مگینی قه راجو که ندیناوه، کچان و کورانی تازه سهر له هیلکه ده رهاتوو که به ره له وه ی په روبالّ ده ربکه ن، هه ز به فرین ده که ن، ده کرا له قوتابخانه یه کی گلیندا، به رته نگو و چکولانه که دیواره کانی ئه وه نده له یه کدی نزیکن و بنمیچه که ی ئه وه نده داکه وتوو که له گویندا بیت په راسوو هه کانی منداله کان بشکینن، ئه وه نده تاریک که وشه کانی سهر ته خته ره شه که نه بینن، ده کرا به و خه یاله خوشه و به و چرا داگیرساوه ی رۆخت پۆله کانت رووناک بکر دایه ته وه،



دیواره کانت دوور بختایه ته وه له دهنده و په راسووی قوتابیه کان، بنمیچه که ش که له وه دایه بروخیت به سهر که لله سهری وه ک هیلکه ناسکیان، ده کرا ده ستیکی بده یته به رو رایبگریت، به ده سته که ی دیکه له سهر ته ختیره شه که یه که مین وانهی (خه یال) یان پی بلییته وه، وانهی یه که می فرین و روانین تا مه وداکانی ئاسوی به ربه رین به و مندالانه بلییته وه که که م و زور له سهر ده سته ی ژماره یه که له باوکه کان و مامؤستاکان و مه لاکان و سیاسه تبازه کان خه و ن و خه یالین کوژراوه، له بری په نجه ره یه کی چکولانه، ده کرا چه ندین په نجه ره ی گه وروونه دهنیو رو حیاندان بکه یته وه، چه ندین چاوی دیکه یان بو قهرزبکه ییت که وه ک چاوی هه لو تیزو دووربین و وه ک چاوی چوله که ش ئاسا که هه ر چوار ده وری خو یان ببینن.

ده کرا نه هیلیت وه ک نیچیریکی شکه سته بال چه ند راوچییه ک بیانخه نه ناو ته له و داوه وه، ده کرا فیریان بکه ییت که خه یالی خویناوی راوکه ره کان بخویننه وه، خه یالی کوشتن و راوکردن. ئه و خه یالکوژانه مه کته ب به "جیراوگه ی شه یتان" ده زانن و خه یالیش به گه مه یه کی شه یتانی و ره ش که ته نیا ئیبلیس خو ی ده زانیت ده مانباته وه سه ر چ مه مله که تیکی پر له کتیبه قاچاغه کان و سرووده سووره کان.

ده کرا هاوری وه ک "سه مه دی به هره نگی" ی چیروکنووس که مامؤستای یه کی که له کویره گونده کان بوو که ته نیا له سهر یه که مین وانهی "نان" کوژرا که تیایدا وتبووی.. "گه ر نان هه یه، هه قه بو هه ر هه مووان بیّت، گه ر نان نییه، هه ق وایه هه ر هه موومان پیکه وه برسیمان بیّت!".

دهكرا دووه مین وانه ی تۆش، وانه ی (نان) بووايه، ئاخړ (خه یال) كه تۆی به كوشتدا ترسناكترین وانه یه له مهمله كه تی پیاوه – داهۆله كان... داهۆله كان بی خه ون و خه یالن. ئه و پیاوانه ی كه مه له كان ده كوژن به حه واوه، به ته نیا ته ماعیك نییه به گوشتی تورت و به تامیان، به لكو ترسیكه.. ترسیكى كوشتنده له فرین و بالگرته وه و بالكردنه وه بو خه یال. ترسه له وه ی وهك نه وره سه كه ی "باخ" به ته نیا به رز بفریت و خۆت له پۆله نه وره سی نزم هه لفریو جیا بکه یته وه.

یان ترسه له لادانی بزنه شیت له راسته ریگا و هه له ته بوون به کویره ریگادا و خواردنی گیای حه رام و خۆجیا كردنه وه له میگهل..!

له ئاكامیشدا قوچ شكاندن..

تۆ چۆن ویراویت خۆت به "ئبراهیم" بشوبهینیت و گوايه گه ره كته بته كان بشكینیت، لیره داو هه نووكه (ئبراهیم) ه كان بویان هه یه چه قو بخه نه سه ر گه ردنی (ئیسماعیل) ه كان، جگه له گویرایه لی بو فه رمایشته ره هاكان، كوره كان بویان نییه چاوان هه لبینن و بپرسن:

"باوكه.. بوچی و بو كی ده مكه ییت به قوربانی؟"

چما تۆ نه ته ده زانی تۆ خۆت ئیسماعیل-یت، پرسیاریکی وا خویناوی یه كیكه له كوفره گه وره كان، گه رچی یه زدان هه ر زوو فریای ئیسماعیل كه وت و له بری خوینی ئه و، قوربانیه کی له ئاسمانه وه نارد، وه لی تۆ كه له نه وه ی په یامبه ره كان نیت، ئیسماعیل-یكى ته نیا بوویت و سه د چه قوش به سه ر گه ردنته وه سه مایان ده كرد، هه چ فریشته یان

شەيتانىڭ فریات نەكەوت.. قوربانىيەكان وان بەرپىز وەستاون و مل لە موو بارىكتەر،  
ئىبراھىمىيەكان بەخۆيان تىغەكانىانەوہ چاوەرپىن..!

واى لەخەونى خراپ.. خەونىڭ كەگىرانەوہى باجىكى گەورە بوو، باجىك كە خوینى  
سەر بوو، خۆ تۆ "يوسف" نەبوويت تاوہكو بلىيت: "ھۆ باوكە من خەونم بينى كە  
يازدە ئەستىرە و خۆر مانگ كرنووشيان بۆ بردووم" كەچى بەغالەت و ئىرەيى براكانى  
كوپر كەرد و .. وتیان: "باوكە..يوسف لەگەلّ خۆماندا دەبەين بۆ سەيران!" لەوسەر  
بەبى يوسف و بەكراسە خویناوييەكەيەوہ گەرانەوہ..

"باوكە.. گورگ خواردى..!"

يوسف وەك تۆ نەبوو بەختى يار بوو، خدا خۆى ياوہرى بوو.. لەبنى بىرىكەوہ بۆ  
كۆشكى شاھانەى عەزىزى مىسرى و شەيدايى زولەيخا.. "يەعقوب" ى باوك كوپرايى  
داھات ئەوہندەى بگرى...

وہلى تۆ.. ئەى يوسف-ى تەنيا و نامرادو ئافەرۆز، تۆ نەك كراسىكى خویناوى، تۆ وەك  
يوسف-ىك كە سەدەھا خەون و خوليا لەناوچاوانيدا كوژرا بن، لاشەيەكى شەلال  
لەخوینت گەرايەوہ بەردەمى باوكە، نە مەردوومەكانى سەر زەوى فریات كەوتن، نە تۆ  
لە پشتى پىغەمبەرەكانەوہ داكەوتبووى تاوہكو لە زرىكەى يەكەمى زانەوہ تا گەيشتن  
بەتەختى پادشاھى يەزادن خۆى ياوہرت بىت.. ھەناسە بەھەناسە... ھەنگاو بەھەنگاو  
.. تۆ كەچى تۆ.. ھەر بەراستى رەوہ گورگىك لەت و پەتى كەردى...

ھۆ فەرزەندى فرىو خواردووى ھەقايەتەكان، ھەقايەتى گوى ئاگردانى داپىرە ددان  
كەوتووەكان.. داستانەكان لە خشتەيان بردىت، واتدەزانى گەورە دەبىت و ھەر وەك

كوپره كه چهل ده كه ويته ناو مه مله كه تيك كه ئان و سات پادشا مردوو و باز هه لده دن،  
بازيش له سهر سهرى كى بنيشيته وه تهخت و تاجى پاشا به ميراتى بو ئه و ده بيت، توش  
گه دا و گه پيده و ريبوارىكى ويلى، به ته ماع و خه ونى تاج، فريوخواردوو به هه قايه ته كانى  
نه نكت و ئه وه خوايه بازه كه له سهر سهرى تو بنيشيته وه، كه چى بازى تايين هه لدر  
رووه و ئاسمان، به سهر سهرى هه ر هه موو حه شاماتى مه مله كه تدا چه ندين جار به رزو  
نزم هه لفرى و خولايه وه.. خولايه وه... هه ر هه مووان سهر سام و چاو له مؤله ق و  
چاوهرى، تا دوا جار بازه كه وهك تيريك له كه وان ده رچوو.. تيز و هار رووه و تو به تاو  
داده به زى، خوشى له خوت... ها ئيستا نا.. ها تو زيكي ديكه له سهر سهرى  
قه له نده ريكي وهك تو دنيشيته وه و تهخت و تاراج حه لالته و كچى پادشاش  
له باخه لته...

وه لى ئه فسوس... ديسان وه بهختى ناپوختت نه يهينا.. به دهر و دور له هه موو  
هه قايه ته كانى نه نكت.. بازى تايين وهك فرنده يه كى شه يتانى و برسى به خوين و گلينه ي  
چاو هكانت، به دوو دنوك وه شاندىن چاو هكانتى هه لكولى و سوماييت رزاو هه ر دوو  
گلينه ي چاو هكانتى به وردترين ده مار وه له ره گه وه ده ره انى و فراندنى.. كوبرى  
كرديت.. هه تا هه تايه توى به تاريكى سپارد، تا هه نووكه ش كه س ئه و بازه ي  
نه دوزيه وه.. توش تا ماويت گه پيده يه كى ويلى.. نابيناو رووت و ره جال ريگان ته ي  
ده كه يت و بو گلينه ي چاو هكانت ده گه پييت.. هه زار ئه فسوس...

2010/5/13 سليمانى